

(המשך מעמוד 21)

תציג קטע של מחול ושירה האופייני לה. לא יהיה זה, אומנם, פולקלור ישראלי, אבל תהיה זו המחשה של הפולקלור הקיים בישראל, המורכב מאוסף ססגוני של קטעי החי, שהעדות השונות הביאו עימם.

בדי שאברייה — אייאפשר. ה- רעיון לבצע פסטיבל כזה עלה בעת ובעונה אחת בשלושה מקומות: בדמיונו של המשורר עודד אבישר; אצל מנהל היכל התרבות, ד"ר מלקמן ממשרד החינוך; ור בחוד הפועל של הסתדרות העובדים. שלושת אלה התקשרו ואירגנו יחד את הפסטיבל.

אחד הגורמים לקיום פסטיבל זה דחקה עתה הוא, שכל העוסקים בפולקלור ישראלי הרגישו לאחרונה ששרידי הפולקלור האוטנטי שהביאו עימם העולים, הולכים ונעלמים. אצל רוב העולים זוכרים רק זקניהם את הריקודים המקוריים, ואילו הצעירים נוהגים כבר לרקוד ריקודים מודרניים למיניהם. אצל הדרוזים, למשל, זוכרים רק המבוגרים את ריקודיהם האופייניים.

כאשר נתבקשו לשחזרם, טענו כי לא יוכלו לעשות זאת ללא שאבריות. כי ה- שאבריה, הסכין הערבית האופיינית, נעדרת למה מהחי הערבי בארץ. היה צורך לקנות שאבריות אצל הבדואים בגב, כדי שהדרוזים יוכלו לרקוד כראוי.

הלקוח שתופענה בפסטיבל, המונות יחד כ-350 איש, לא הודרכו על ידי רקדנים מקצועיים. הן נאספו על ידי הרקדניות גורית קדמן, המסירת בארץ ואוספת קטעי פולקלור לור מהעדות השונות, כדי ללמוד מהם. תבנים את המיפגן שלמית בת-דור, הבמאית בת-הקיבוץ, שראתה פסטיבל דומה בארץ-הברית, מקום שם מנסים להחיות את הפולקלור המקורי של האינדיאנים ומהגרי הארצות השונות.

החשש היחיד הקיים הוא שאנשי העדות שיופיעו בפסטיבל, יכנסו תוך כדי ריקוד לאקסטאז, ירקדו במשך שעות כדי למנוע תקלה זו, נמצא פיתרון מקורי. להקת כפר הנוער הדסים, שתופיע בחלק השני של ה- תוכנית, תפרוץ במחאות כפיים סוערות כדי לסמן למופיעים מתי עליהם להפסיק את ריקודיהם.

מאחורי הקלעים

נשיקה לספסר

לתכנית "משוי ערב" בחמאס ה- יפואי נוסף לאחרונה קוף דוקרני נוסף, שחודו מופנה כלפי פנים. דן בךאמוץ וחיים חפר, הגיעו כנראה למסקנה שיש לצרף קטעים יותר אקטואליים לתוכניתם, הוסיפו לפיזוון לא נשיג את היהודים בית נוסף האומר: גם בשטח המרגלים / היהודים עלינו עולים / ערבי עובד כמו סוס / עד שמשג הוא סוד כמוס / אך אם היהודי הוא כבר שפיון / אז הוא עובד במשרד הבסחון / לא נשיג את היהודים / לא נשיג את היהודים . . . **ציון דרך היסטורי** בדרכו של תיאטרון אהל הוצב השבוע. לכבודו, חגגו השבת שחקני אהל במסיבה מיוחדת, בביתה של השחקנית חיה שרון. המאורע: סדרני אהל הפסו ספסר שטיפסר בכרטיסים להצגת הכתובה של אפרים קישון המוצגת בתיאטרון. דבר כזה עוד לא היה בתולדות אהל. אנשי התיאטרון עזבו למספרים ש כאשר ניסה הספסר לברוח, צעקו אחריו שהם רוצים לנשק אותו ולא למסרו למשטרה. . . **אות מדרשו** **תיו הראשונות** של הבמאי האנגלי פיטר קו, שבא לביים את יוליוס קיסר ב- הבימה, היתה שהנהלת הבימה תשיג עבורו 20 ניצבים שישחקו במחזה כחייילים רומאיים. אנשי ההנהלה טענו כי במצב השורר בארץ יוכלו להשיג, לכל היותר, חמישה ניצבים. פורסמה מודעה בעתונים להפתעת הכל נענו לה 350 איש. מתוכם בחר הבמאי 15. לדעתו יש ביניהם שניים-שלושה שחקנים של ממש. סיפר קאו: "כ- אשר הגיע ארתור מילר ללונדון, להצגת מחזהו מראה מעל הגשר, ביקשנו גם כן כן באמצעות העתונות מועמדים לניצבים. מכל לונדון נענו רק כמאתיים איש. אם בישראל נענו יותר, זה מעיד על יחס טוב יותר לתיאטרון. . . **חידוש בהווי התיאטרון** בארץ, הנהיג התיאטרון החי-פאי. הוא הקים אגודה מיוחדת של שוחרי תיאטרון, שתמורת 100 לירות לשנה, יהיו זכאים חברים להזמנות לכל הצגות הבכורה. עד כה נרשמו באגודה כמאתיים איש; ב- דעת התיאטרון להקים אגודת אוהדים דומה גם בתל-אביב.

עממי טוב וזול

לחובבי מוסיקה, ידיעה חשובה: בית חרושת "רונטון" הידוע לתהי" לה בטיב הפספונים שהוציא עד עכשיו, התחיל ליצר פספון עממי חדש — "רונטון-יוניור", שיעלה ב- טיבו על כל מה שהוציא עד עכשיו, בשטח הפספונים העממיים. על אף ש"רונטון-יוניור" הוא אחד הפספון-נים העממיים המשוכללים, מחירו לצרכן במחיר הנמוך של 79 ל"י, כולל מיסים ואחריות.

צורתו הנאה, מידותיו הנוחות, מאפשרים להרכיב את הפספון ה- עממי "רונטון-יוניור" במזודה, באר- גז רדיו, או בכל רהיט. "רונטון-יוניור" יהיה הפספון האידיאלי ש- ילווה מהיום כל חובב מוסיקה ב- ביתו ובנסיעותיו.